

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 49/2023
30.03.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Тајјане Миљуш и Тајјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милан Марковић, адвокат у ..., против туженог ЈП „Војводинашуме“ Петроварадин, чији је пуномоћник Дејан Укропина, адвокат у ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 633/22 од 22.08.2022. године, у седници већа одржаној дана 30. марта 2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 633/22 од 22.08.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору 1П 2121/20 од 02.12.2021. године, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде штете исплати 64.570,00 динара са законском затезном каматом почев од дана пресуђења 02.12.2021. године до исплате, одбијен је тужбени захтев за исплату преко досуђених 64.570,00 динара до тражених 129.140,00 динара са законском затезном каматом, за исплату законске затезне камате на досуђених 64.570,00 динара за период од 20.11.2019. године до дана пресуђења 02.12.2021. године и обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парнице од 58.486,50 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Гж 633/22 од 22.08.2022. године одбијена је жалба туженог и наведена првостепена пресуда потврђена у побијаном усвајајућем делу, док је жалба тужиоца усвојена и наведена првостепена пресуда преиначена у побијаном одбијајућем делу, тако што је обавезан тужени да тужиоцу поред досуђених 64.570,00 динара на име накнаде штете исплати још 64.570,00 динара, на начин и под условима одређеним првостепеном одлуком, обавезан је тужени да тужиоцу поред досуђених 58.486,50 динара на име трошкова поступка исплати још 58.486,50 динара, на начин и под условима одређеним првостепеном одлуком, обавезан је тужени да тужиоцу надокнади трошкове жалбеног поступка од 23.366,00 динара и одбијен је захтев туженог за надокнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије применом чл. 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Тужба ради накнаде штете је у предметном спору поднета 11.12.2020. године. Вредност предмета спора је 136.108,00. динара.

Према члану 468. став 1. и став 4. ЗПП, спорови мале вредности су спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, као и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац навео у тужби не прелази наведени износ.

Чланом 479. став 6. ЗПП прописано је да у поступцима у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена.

Како се у конкретном случају ради о спору мале вредности, ревизија туженог није дозвољена, на шта упућује цитирана одредба закона.

Из наведених разлога, на основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци решења.

**Председник већа-судија,
Бранко Станић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић